

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Севлиево, 31.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЯРА ПЕТРАКИЕВА

при участието на секретаря Виктория М. Драголова
като разгледа докладваното от ВЯРА ПЕТРАКИЕВА Гражданско дело №
20224230100660 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.422 ГПК.

В исковата молба на А. Ю. А. против Н. С. С. се твърди, че през м. май 2021 г. ищецът видял във Фейсбук обява да се продава лек автомобил „***“. Свързал се с продавача и се уговорили за продажбата на автомобила срещу сумата от 1500,00 лв., която сума ищецът платил веднага на ответника. Тръгнал с автомобила, но констатирал, че е дефектен и веднага се свързал с ответника. Последният му предложил да продаде друг автомобил бус *** при доплащане в размер на сумата от 1300,00 лв. Ищецът се съгласил. На следващия ден се срещнал и ответникът му дал ключовете за буса. С него ищецът отишъл до с. ***, но след това автомобилът не могъл да запали, въпреки усилията му. Ищецът се свързал отново с ответника, за да го уведоми, че разваля продажбата, но ответникът заявил, че парите, които е получил са похарчени и не може да ги върне, поради което предложил да предаде трети автомобил „***“ при доплащане на сума от 500,00 лв. Ищецът се съгласил и предал на ответника посочената сума, след което двамата се разделили. Малко след това ищецът констатирал, че с предоставения му ключ автомобилът не може да запали. Констатирал и, че документите не са за този автомобил, а за друг. Потърсил ответника, но той, или не отговарял на телефонните обаждания, или заявявал, че няма пари. Във връзка със случая ищецът депозирал жалба до Районна прокуратура - Габрово, по която била образувана преписка вх. № 210/2021 г., в хода на която извършена проверка от К. Н. от РУ Севлиево. За предоставените суми ищецът подал заявление за издаване заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, по която е образувано ч.гр.д. № 275/2022 г. по описа на РС Севлиево, но ответникът депозирал възражение, че не

дължи сумата.

Претендира се в исковата молба да се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 3300,00 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на иска до окончателното погасяване на задължението.

В срока по чл.131 ГПК ответникът /чрез пълномощник адв. И. И./ е депозирал писмен отговор, в който предявеният иск е оспорен, като неоснователен и недоказан. В него е заявено, че описаната в исковата молба фактическа обстановка не отговаря на обективната истина.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез пълномощник адв. П. Д., поддържа депозираната искова молба. Уточнява, че описаните в исковата молба договорни взаимоотношения са били във връзка със сключени устни предварителни договори за покупко-продажба на МПС, в резултат на което ищецът дал на ответника сумата от 3300,00 лв. Тази сума се претендира като връщане на платената цена по тези договорни взаимоотношения. И трите постигнати между страните уговорки се случили в три последователни дни на м. май 2021 г. Уточнява, че законната лихва върху сумата се претендира от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, а не считано от датата на исковата молба.

В открито съдебно заседание ответникът оспорва да е имал договорни взаимоотношения с ищеца. Пълномощникът му адв. Р. Ц. заявява, че поддържа отговора на исковата молба. Прави възражение, че договорните взаимоотношения не са в необходимата от закона форма – писмена с нотариална заверка на подписите.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът намира следното за установено от фактическа страна и правна страна:

Със заявление вх.№1018/14.03.2022 г. ищецът е поискал издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу ответника.

Със заповед №171/17.03.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, постановена по ч.гр.д. №275/2022 г. по описа на Районен съд - Севлиево, е разпоредено ответникът да заплати на ищеца следните суми: 3300,00 лв., представляваща дължима за връщане цена, платена по развален договор за продажба на автомобил, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 14.03.2022 г. до изплащане на вземането; 336,00 лв – разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.414 ал.2 ГПК ответникът е депозирал възражение, в което е посочил, че не дължи изпълнение на вземането по издадената заповед за изпълнение – поради това, че между него и ищецът няма договор за покупко-продажба, пълномощно или друг нотариално заверен документ доказващ задължение за сумата.

Въз основа на изложеното в исковата молба, както и въз основа на събраните

по делото доказателства, се установява следното от фактическа страна:

За доказване съществуването на вземане за сумата от 3300,00 лв. ищецът е представил разписка от 09.07.2021 г., с която Н. С. С. собственоръчно е написал, че се задължава „да си оправи сметките с А. А.“ до края на м. юли. Представил е и постановление от 08.09.2021 г. на Районна прокуратура – Габрово, с което е отказано образуването на наказателно производство по преписка вх.№2010/2021 г., образувана по жалба от А. Ю. А. срещу Н. С. С. във връзка с описаните в исковата молба обстоятелства – с мотив, че отношенията между страните са гражданско правни и няма данни за извършено престъпление от общ характер.

По искане на ищеца е изискана преписка вх.№2010/2021 г. по описа на РУ Севлиево. В нея са приложени писмените обяснения на ответника по делото, в които той е потвърдил съществуването на взаимоотношения между него и ищеца във връзка с продажба на продавани от него автомобили и получаването на различни суми от ищеца, но е заявил различни от изложените в исковата молба обстоятелства във връзка с уговорките и дадените суми. По отношение на лекия автомобил „Ауди А6“ е посочил, че е предложил на ищеца да го покара един месец, за да прецени да му хареса и тогава да го вземе. След един месец ищецът му се обадил и му казал, че не го иска, а си иска парите. Тъй като ответникът нямал сумата, се разбрА., или да му върне парите по-късно или да му намери друг автомобил. В обясненията ответникът признава, че е получил само сумата от 1000,00 лв., за първия автомобил „***“, но сочи за него, че ищецът се отказал сам да го купи, тъй като не го обсъдил с жена си и тя му се скарала.

От приложена към преписка вх.№2010/2021 г. по описа на РУ Севлиево справка е видно, че лекият автомобил ***, относно който са взаимоотношенията между страните, е с ***, ***к на цвят и е собственост на лицето Д.А.Й..

По инициатива на ищеца по делото е разпитан като свидетел К. И. Н., служител в РУ Севлиево. Същият заявява, че е работил по преписка, свързана с неуредени финансови отношения между ищеца А. А. и ответника Н. С. за покупко-продажба на автомобили – бус „***“, бус „***“ и лек автомобил „*** ***“. Свидетелят сочи, че в хода на преписката е снел обяснения от лицата, както и че впоследствие А. е оттеглил жалбата си срещу С..

При гореустановеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Предмет на предявения установителен иск с правно основание чл.442 ГПК е съществуване на вземане за сумата от 3300,00 лв., представляваща дължима за връщане цена, платена по развален договор за продажба на автомобил, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК

№171/17.03.2022 г. по ч.гр.д. №275/2022 г. по описа на Районен съд – Севлиево. По правилото на чл.144 ал.1 и ал.2 от Закона за движение по пътищата, правото на собственост върху моторни превозни средства се прехвърля с писмен договор, който следва да е с нотариална заверка на подписите - в случаите, когато автомобилите са регистрирани. Това е предвидената в закона форма за действителност на този вид договори. В случая, по делото не са представени писмени договори за покупко-продажба с нотариална заверка на подписите на посочените в исковата молба МПС-ва, включително не е представен такъв договор за лек автомобил *****, за който ищецът твърди, че е на цена 3300,00 лв. и че са налице обстоятелства, поради които е върнал вещта и му дават правото да иска обратно цената ѝ. Не е представен за този автомобил включително и договор в обикновена писмена форма, каквато е необходимо да има, за да се приеме, че между страните е сключен предварителен договор относно покупко-продажбата му (както сочи процесуалния представител на ищеца), тъй като съгласно чл.19 от Закона за задълженията и договорите, предварителен договор за сключване на определен окончателен договор, за който се изисква нотариална или нотариално заверена форма, трябва да се сключи в писмена форма. Ето защо, доколкото по делото не се установява сключване, било то на окончателен или на предварителен договор за покупко-продажба на процесното „Ауди А“ (регистрирано и притежаващо ***, според данните от преписка вх.№2010/2021 г. по описа на РУ Севлиево), то няма основания и за развалянето му и връщане на дадената цена. ДА. може да се върне дадена от ищеца на ответника сума в размер на 3300,00 лв. на друго фактическо и правно основание, различни от онези, на които е основано вземането по подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение в заповедното производство, представляващо искова претенция в настоящото съдебно производство, не може да бъде обсъждано, тъй като не е заявявано и не е предмет на установяване по делото.

Отделно от това, в настоящото исково производство не само не се доказва сключването на договор между страните във връзка с покупко-продажбата на лекия автомобил ***** и предходните спрямо него МПС, но и не се установява като цяло какви са били взаимоотношенията между страните и конкретните уговорки между тях във връзка с придобиването на права върху автомобилите. Доказателства за това не са ангажирани от ищеца, при негова доказателствена тежест за това. Единствено има индикации за взаимоотношения между страните във връзка със сочените в исковата молба автомобили, но липсват конкретни данни за това какво са се уговорили двамата, каква точно сума е била предадена от ищеца на ответника и за какво.

С оглед изложеното по-горе, съдът намери предявеният по делото иск за изцяло неоснователен и недоказан, поради което като такъв следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските:

С оглед отхвърлянето на предявения иск, следва да се

отхвърли искането на ищеца за присъждане на направените съдебни разноси в заповедното и исковото производство.

С оглед отхвърлянето на предявения иск, направеното искане от ответника и представения от него списък по чл.80 ГПК, ищецът следва да му заплати направените по делото разноси. Като направени по делото разноси в списъка по чл.80 ГПК ответникът е посочил две заплатени адвокатски възнаграждения, за всеки от двамата адвокати, с които ответникът е сключил договор за правна защита и съдействие /адв. И. и адв. Ц./. Като разноси по делото следва да се присъди едното от двете адвокатски възнаграждения. Това следва от разпоредбата на чл.78 ал.1 ГПК, където лимитативно са изброени подлежащите на възмездяване разноси, които дължащата ги страна трябва да понесе /в с.см. определение №194/01.10.2019 г. по т.д. №2887/2018 г., I т.о. на ВКС/. В тях се включва възнаграждение за един адвокат. Съдът счита, че следва да се присъди по-високото от двете изплатени адвокатски възнаграждения, това на адв. Ц., в размер на 630,00 лв., който е минималния предвиден в чл.7 ал.2 т.2 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от А. Ю. А., с ЕГН *****, от с. ***, Община Севлиево, ***, против Н. С. С., с ЕГН *****, от с. ***, Община Севлиево, иск с правно основание чл.422 ГПК за сумата от 3300,00 лв. /три хиляди и триста лева и 00 ст./, представляваща дължима за връщане цена, платена по развален договор за продажба на автомобил, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 14.03.2022 г. до изплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК №171/17.03.2022 г. по ч.гр.д. №275/2022 г. по описа на Районен съд – Севлиево, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА А. Ю. А., с ЕГН *****, от с. ***, Община Севлиево, ***, да заплати на Н. С. С., с ЕГН *****, от с. ***, Община Севлиево, сумата от 630,00 лв. /шестстотин и тридесет лева и 00 ст./- направени разноси в настоящото исково производство, на основание чл.78 ал.3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Габрово в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____